

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De scholasticæ Theologiæ Vanitate, qua superioris
ætatis homines, doctrinam & religionem suam
tueba[n]tur, Liber, in locos communes digestus. Omnibus
ueræ ac solidæ pietatis studiosis in primis ...**

Sarcerius, Erasmus

Francoforti, 1541

VD16 S 1775

De Votis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29838

DOCTRINA SCHOLASTICA DE VOTIS.

Vota fieri debent sub opinione salutis seu iustitiae querendae.

Vouere etiam licet contra charitatem.

Nec opus est uota esse libera.

Vota sunt secundum scripturam & patrum scripta bona atque necessaria.

Votum est indispensabile, respectu circumstantiae personarum, dispensabile fit auctoritate Papae.

Genus uouendi ex uoto, habet exemplum ex scriptura.

Facto uoto, parentes non habent potestatem extrahendi liberos ex coenobijs.

Vota religionum concordant cum Evangelio Christi, baptismo, fide, & uerbo Dei.

Monachum fieri uoto, est fieri uerum Christianum.

Nulla uota sunt temporalia & mutabilia.

Vota paria sunt baptismo.

Vota & merentur remissionem peccatorum, & iustificationem, & uitam aeternam.

Non in omni uoto ius superioris excipitur.

Vota sunt iuris diuini, maxime illa, quae in clericatu uouentur.

Non semper uerum est, quod ad omne uotum requiratur possibilitas, uoluntas spontanea, & consensus.

Quanto

Quanto à castioribus animis proficiuntur
uota, tanto magis Deo placent, quare adules-
centum uota præualent uotis seniorum.

Vota sunt pars cultus Dei, & merentur re-
missionem peccatorum, & iustificationem.

Vota sunt satisfactiones pro peccatis.

Vota sunt obseruationes præceptorum &
consiliorum.

Vota sunt perfectio Euangelica.

Votorum pronitas laudanda est, non uitu-
peranda.

Vorum quodcumq; siue pro uisitatione ter-
ræ sanctæ, Romæ, Compostellæ, aliorumque
locorum sanctorum, tum ieiuniorum, oratio-
num, operumq; electorum &c. sub peccato cō-
scientiæ præstandum est.

Vota prædicta pro uisitatione terræ sanctæ
&c. præiudicant uotis erga proximum, coniu-
gem, liberos, seruos, dominos &c.

Vota perigrinationum, ieiuniorum, oratio-
num &c. longè præponderant operibus man-
datorum Dei.

In uotis quæ deo uouentur, licet summo pon-
tifici dispensare, etsi tale uotum sit iuris diui-
ni.

Votum castitatis etiã ante pubertatem e-
missum tenet ac ligat.

Sicut iuramentum habet comites, ueritatē,
iudiciũ & iusticiam, ita & uotum.

DOCTRINA SCHOLAST.

1
7. Proprie loquendo est uotum de bono supererogationis, ut sunt consilia Christi, & omnia bona opera ad quæ non tenemur, sicut est peregrinatio, ieiunium &c.

2
1
2
Votum est conceptio melioris propositi animi deliberatione firmata &cæt. Hæc definitio est uoti taciti, quod fit Deo per interiorum locutionem.

Votum religionis tantum est præminentis, quod omnia alia in ipsum commutari possint.

U
no. bit.
Opus factum cum uoto magis meritorium est, quam sine uoto. Nam cum Deus acceptet opus propter operantem, tanto magis acceptat opus, quanto est ab homine ad seruitium suum specialius dedicato, sed ceteris paribus homo spiritualius dedicatur ad seruitium Dei per uotum, quam sine uoto.

Seruitium hominis religiosi est Deo magis acceptum, quam hominis secularis, quia dat totam arborem cum fructu.

Votum dicitur à uoluntate, quasi à primo mouente rationem ad promittendum.

Vouere est actus patriæ, uel religionis.

3
Votum est testificatio quædam promissionis spontaneæ, quæ debet fieri Deo, de his quæ Dei sunt.

4.
Ad uotum tria requiruntur, deliberatio, propositum, & remissio.

Votum nihil habens necessitatis, per prius dicitur

dicitur uotum, quasi habens complete ratio-
nem uoti, non autem uotum habens aliquid ne-
cessitatis.

Expedie uouere, quia uotum firmat uolunta-
tem in bono, nec tamen libertatem diminuit,
nec est periculosum de se, sed ex culpa mutan-
tis uoluntatem, sed assimilat beatis.

Omne uotum rite factum obligat, ideo trans-
grediens illud, peccat mortaliter.

Fractio uoti est quaedam infidelitatis species.
Et ad fidelitatem pertinet seruare promissa.

Omne uotum temporale factum in seculo
soluitur per ingressum religionis, etiam uotum
crucis in subsidium terrae sanctae, quia uotum
religionis includit omnia alia uota, ratione per-
petuitatis, & obedientiae.

Qui uouit religionem, uel ire ad terram sanctam
non potest alium ponere pro se, secus autem in alijs.

Si quis uouendo prius cogitauit de religione
communiter, & post eligit unam, tenetur simplici-
ter ad religionem, ideo si non potest recipi in re-
ligionem a se electam, tenetur aliam querere.

Vir potest uouere peregrinationem & assume-
re crucem in subsidium terrae sanctae, sine consensu ux-
oris, non autem conuersio, quia satis probabile
est, quod uxor debeat uelle continere ad tempus,
subueniendo necessitati generalis ecclesiae. In fa-
uorem negotij, pro quo crux datur, institutum
est, quod uir possit sine consensu uxoris crucem

DOCTRINA SCHOLAS.

Accipere, sicut etiam possit domino suo terre
no a quo fructum tenet, absq; uxoris consensu
militare. Nec tamen omnino adimitur uxori
ius suum, quia potest uirum sequi. Nec est simi
le de uxore ad uirū, quia cum uir debeat rege
re uxorem, & non e conuerso, magis debet ux
or sequi uirum, quam e conuerso.

Votū simplex continentiae dirimit spōsalia.

A. Post uotum uirginitatis non potest aliquis
consentire matrimonio sine peccato, siue uo
tum simplex, siue solenne sit.

Qui contrahit matrimonium post uotum
simplex, peccat mortaliter, quo consummato
tenetur reddere debitum uxori, sed non potest
debitum petere, etsi coniunx moriatur, tene
tur continere.

Alteruter coniugum ante copulam carna
lem, potest altero inuito uouere religionem,
& potest eā ingredi, non autem post. Et post
uotum professionis, potest alter cōtrahere ma
trimonium cum alio, non autem prius.

Quando uterq; cōiugum ante copulam car
nalem uouet continentiam, manet uinculum
coniugij, quia neuter abrenunciat, non autem
quando alter coniugum uouet tantum.

Professus in prēiudicium cōiugis, cōpellitur
redire ad eam, nec tenetur interim deferre ton
suram, nec habitū religionis, tum propter uitu
perij uxoris, tum propter scandalū uitandum;
quia

Quia uxore mortua, tenetur redire ad religionem.

Si uir expresse consentit in uotum castitatis suae uxoris, non potest uotum reuocare.

Ea quae cadunt sub uoto, obligant etiam ex lege naturali, & ex lege diuina, ideo non possunt dispensari.

In uoto continentiae non est dispensandum propter periculum mortis temporalis, quia bonum continentiae etiam sine uoto est multo melius, quam salus corporis. Et per alia remedia prouideri potest.

DE CVLTV DEI, SAN- ctorum, & hominum.

Et humanis traditionibus Deus coli potest: Cultus internus, ait Thomas, pertinet ad uirtutes theologicas, externus ad iustitiam.

Aequum est, ut sit in Ecclesia cultus similis Leuitico.

Humanæ traditiones, ritus ecclesiastici, & reliquæ obseruationes atque ceremoniae, pro diuino cultu in toto orbe obseruat Ecclesia.

Latria est cultus soli deo debitus, quanquam ad sanctos abusuè, hoc est, non proprie deriuatur. Tres sunt species cultus Dei, latria, dulia, & hyperdulia.

1. Latria est summa ueneratio potentialis.